

Bilgelik Yolu - Özdeyislerle Pazar Okulu

Yazan: Seyfi Genç

BİLGELİK YOLU

ÖZDEYİŞLERLE PAZAR OKULU

Kucak Çocuk Dersleri Birimi

Kucak Yayıncılık Limited Şirketi

Elektronik Basım. Ocak 2010

Bütün hakları KUCAK Yayıncılık Ltd. Şti'ne aittir.

Web sitemizden indirdiğiniz bu elektronik baskıyı bir kere çıktı olarak alabilirsiniz. Bunun dışında yalnızca Çalışma Kağıtlarını çocuk sayısına göre çoğaltabilirsiniz.

Yazışma Adresi: Kucak Yayıncılık Ltd. Şti.
P.K.827
Yenişehir/ ANKARA

Başlarken

Sevgili öğretmenler,

Her ne kadar hiçbirimiz lisanslı öğretmenler olmasak da sizlere “öğretmenler” diyerek sesleniyoruz. Çocuklarımızı seven bizler onların sevgili Tanrı’larını, Baba’yı, Oğul olan İsa Mesih’i ve Kutsal Ruh’u daha yakından tanımaları ve öğrenmelerini, Tanrı’yla yürümelerini de yürekten istiyoruz. Bu nedenle Rabbimizin yardımıyla öğretmenlik görevini üstleniyoruz.

Bu görevi yerine getirmenize yardımcı olmak amacıyla hazırladığımız kaynaklardan birini elinizde bulunduruyorsunuz. Elinizdeki yedi bölümlük/haftalık ders dizisi, özellikle pazar günleri tapınma toplantısı sırasında çocukların eğitiminde kullanılmak üzere hazırlanmış kaynaklardır. Önemle belirtmeliyiz ki **bunlar hazır dersler değil**, hazırlayacağınız dersler için **yardımcı kaynaklardır**. Tabii ki ana kaynağınız Kutsal Kitap olacaktır. Peki bu derslerin kullanım amacı ve yöntemi ne olmalıdır?

Bu kaynakların amacı, özellikle deneyimsiz ve özel eğitim sahibi olmayan Türk çocuk öğretmenlerine çocuklar için pazar günü derslerini hazırlarken ve bu dersleri verirken yol göstermek, onları bir anlamda yetiştirmektir. Bu nedenle bütün yönleriyle bitmiş dersler hazırlamamayı uygun gördük. Önerdiğimiz yöntemle öğretmenler Kutsal Ruh’un yardımını isteyip önce kendilerini eğiterek bu hazırlık sürecine girebilirler. Böylece kendi topluluklarına, çocukların yaşına, bilgisine, yeterliliklerine, ruhsal ve sayamadığımız başka durumlarına uygun dersler ortaya koyabilirler. Bu süreç içinde kendilerini de öğretmenlikte yetiştireceklerdir. Bazen uygun ilahileri kendileri seçecek (ilahi hazinemiz sürekli genişliyor) ya da bazı konuları öne çıkaracaklardır. Öğretmenlerin kendilerini hazırlama yöntemi şöyle olabilir:

1. Dua

2. Kutsal Kitap parçalarının okunması

3. Öykünün ya da parçanın değişik öğelerinin çalışılması

- Kişiler:** Öyküde/parçada kim(ler) bulunuyor?
- Yer:** Öykü/parça nerede geçiyor? Yere ilişkin ayrıntılı bilgiler var mı?
- Zaman:** Günün zamanı, mevsim nedir? Olay tarihe bağlı mı? Önceki olaylar neydi?
- Olay:** Kısa tümcelerle olayı toparlayın. (Derslerin içinde verilmiştir.)
- Tema:** Bu öykü/parça bize ne anlatıyor? Neyi açıklıyor? Nasıl bir ders veriyor? Ana fikri nedir? (Derslerin içinde yardımcı düşünceler verilmiştir.)

4. Okuma parçalarının incelenmesi, karşılaştırılması

İsa’nın yaşam öyküsüne ilişkin ilk dört kitap için özellikle geçerlidir. Aynı olayı anlatan değişik bölümler incelenmeli, karşılaştırılmalı, bilgiler bir araya getirilmelidir. Kutsal Kitap içerisinde temasal benzerlikler gösteren ama ayrı bölümlerde bulunan parçalar için de aynı işlem yapılabilir.

5. Soru uyandıran noktaların çalışılması

Öyküde / parçada hangi sorularla karşılaşılıyorsunuz? Bunları nasıl yanıtlayabilirsiniz? (Dersin akışı içinde bazı örnekler bulunmaktadır.)

6. Ezberlenecek ayetin çalışılması

Ayet düşünülmesi, dersle ilgisi kurulmalıdır (derslerde ipuçları bulunmaktadır). Ayeti kendiniz ezberlemelisiniz. Ezberlemede ne gibi zorluklar var? Ayeti nasıl bir yöntemle öğreteceksiniz?

(Tahtaya yazıp, sözcük sözcük silerek; okutarak; hızlı başlayıp giderek yavaşlatarak beş kere okumak; her öğrenciye bir sözcük verip art arda okutarak; vb.)

7. Dersin anlatımı

Dersi toparladıktan sonra evde kendi kendinize ya da bir arkadaşınıza anlatın. Bu, çocuklara anlatırken size kolaylık sağlayacaktır. Ayrıca derse inanlı olmayan çocukların da katılabileceğini düşünerek dersin akışı içinde onlara Müjde'yi verebileceğiniz uygun bir yer seçin ve kesinlikle Mesih'in müjdesini paylaşın

8. Uygun İlahi Seçimi

Dersin başında söylenebilecek genel tapınma ilahilerinin dışında eğer varsa, her dersle doğrudan ilgili bir ilahinin ders bitiminde söylenmesi, öğrenilmesi dersin akılda kalıcı ve hoş bir biçimde bitmesini sağlayacaktır. Örneğin İbrahim'i konu alan bir derste "Ah, bir olsa, İbrahim gibi olsam" veya "Git, İbrahim, git" ilahisi okunabilir.

9. Ders planının yazılması

Çocuklarla bir araya geldiğiniz andan başlayarak yapacaklarınızın planıdır. İçinde tapınma, paylaşım, dua, ezber tekrarı, yeni ayetin ezberlenmesi, konu anlatımı, Kutsal Kitap çalışması, elişleri, alıştırmaların yapılması bölümleri olmalıdır.

10. Dua

Her derse ek olarak verdiğimiz alıştırmalar/çalışma kağıtları, dersin çocuklar için kalıcı olmasını sağlar. Çocuklar uygulayarak daha iyi öğrenirler. Ders sırasında da olabildiğince onları derse katmalısınız. Alıştırmalar yaş grupları için iki seçeneklidir. Küçükler 7-10, büyükler 11-15 yaş arası olarak ayrılabilir. Ancak yine de sınır yaştakilerin ya da değişik gelişim göstermiş çocukların hangi çalışmaları yapması gerektiğine siz karar vereceksiniz. Yine bir öneri olarak her çocuk için bir dosya açılmasının ve her dersin sonunda işlenen çalışma kağıtlarının bu dosyada biriktirilmesinin, çocukların bilgi ve gelişimini, dersi ne kadar anladıklarını göstermesi açısından yararlı olacağına inanıyoruz. Rab, Söz'ün uygulayıcısı olacak sevgi dolu çocuklar yetiştirmenize yardımcı olsun ve sizleri kullanıp kutsasın.

İlahiler *Tanrı'nın Çocukları* kitabından alınmıştır. *Tanrı'yı Yüceltelim (TY)* kitabından alınan ilahilerin numaraların önünde ise TY harfleri yer almaktadır

KUCAK
Çocuk Dersleri Birimi

1. Ders: Dostluk

Özdeyişler'le Dostluk

GİRİŞ:

Aşağıdaki liste incelendiğinde Süleyman'ın Özdeyişleri'nde dostlukla ilgili pek çok ayetin yer aldığı görülecektir. Bu ayetlerin içeriği de oldukça geniş kapsamlıdır. Dost edinme yöntemleri, dostluk ilkeleri, dostu-düşmanı tanıma, dost çeşitleri (karagün, iyigün dostları vb.), dostluğun iyi ve kötü yönleri, kötü dostların başımıza açacağı işler gibi dostlukla ilgili çok çeşitli bilgiler Özdeyişler'de mevcut. Özdeyişler her konuda olduğu gibi dostluk ve ilişkiler konusunda da deyim yerindeyse "Ergenlerin El Kitabı" niteliğini gösteriyor.

Bu konuda daha kapsamlı ve kişisel bir çalışma yapmak isterseniz "*Değişen Yaşamlar Serisi*"nden **Süleyman'ın Özdeyişleri** kitabının "*Arkadaşlık*" başlığını taşıyan altıncı dersine bakabilirsiniz (Haberci Basım Yayın, İstanbul, 2003: 69-77).

DERSİN AMACI:

Çocuklara Özdeyişler aracılığıyla insanlarla iyi ve sağlıklı ilişkiler kurmayı öğretmek ve çocuklarda "en iyi dostumuz Tanrı'dır" bilincinin gelişmesini ve yerleşmesini sağlamak.

DERSE GİRİŞ:

Çocuklarla "Dost kara günde belli olur", "Üzüm üzüme baka baka kararır", "Bana arkadaşını söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim." gibi atasözleri hakkında konuşun. Onların fikirlerini alın.

KAYNAK AYETLER:

Dostluk kavramıyla ilgili Özdeyişler'de geçen ayetler aşağıda verilmiştir. Siz bunlardan bir kaçını derste kullanabileceğiniz gibi hepsini de kullanabilirsiniz. Fakat bu derste konu, dersin ezber ayeti de olan 17:17'dir. Bu ayete özellikle vurgu yapın.

12:26 14:20 16:19 16:28b17: 9 17:17 18:24 19: 4 19: 6 19:7 22:24 22:25 27: 6 27: 9 27:10 27:17 28: 7

KUTSAL KİTAPTAN ÖRNEKLER:

Çocuklara dostluk kavramını anlatırken Kutsal Kitap'ta bahsedilen iyi örnekleri derste yardımcı öykü olarak anlatabilirsiniz. Kutsal Kitap'taki iyi dostluk örneklerinin başlıcaları da aşağıda Kutsal Kitap'taki yerleriyle birlikte listelenmiştir. Öyküyü ya da dersi zenginleştirmek, derinleştirmek ve ana fikri vurgulamak için bu örneklerin birini ya da birkaçını (isterseniz ve zamanınız varsa hepsini) özetle anlatabilirsiniz. Fakat kaynak ayetleri çocuklara verip bu kişilerin dostluklarını incelemelerini ödev olarak da verebilirsiniz.

RUT: Rut 1:16-18

Rut öyküsü aslında bir akrabalık öyküsü gibi görünse de Rut'un kocasının ölümüyle Naomi'yle arasındaki akrabalık ilişkisi, çocukları da olmadığından, sonlanmış olur. Bu nedenle Rut'un bu davranışı Naomi'ye gösterdiği vefaya bağlanabilir.

Grubunuzda kız öğrenci sayısı daha fazlaysa bu örneği mutlaka kullanmanız önerilir.

YONATAN: I. Sam. 18:1-5

Saul'la Davut'un konuşması sona erdiğinde, Saul oğlu Yonatan'ın yüreği Davut'a bağlandı. Yonatan onu canı gibi sevdi. O günden sonra Saul Davut'u yanında tuttu ve babasının evine dönmesine izin vermedi. Yonatan, Davut'a beslediği derin sevgiden ötürü, onunla bir dostluk antlaşması yaptı. Üzerinden kaftanını çıkarıp zırhı, kılıcı, yayı ve kuşağıyla birlikte Davut'a verdi. Davut Saul'un kendisini gönderdiği her yere gitti ve başarılı oldu. Bu yüzden Saul ona ordusunda üstün bir rütbe verdi. Bu olay bütün halkı, Saul'un görevlilerini bile hoşnut etti.

NOT: Eğer bu öyküyü ele almak istiyorsanız *Karar Verebilirim* kitabının 5. dersi olan "Kardeşlerle Anlaşmak" bölümü size yardımcı olabilir (Kucak Yayıncılık, Ankara, 1996, s. 14-15).

AYET EZBERLEME OYUNU:

Ayet: **Dost her zaman sever,
Kardeş sıkıntılı gün için doğar.**
Özd. 17:17

Çocuklar ayağa kalkıp halka olsunlar. Ellerini sağ el üste olacak şekilde birbirlerinin eline koysunlar. Her çocuğa ayetin bir kelimesini verin. Eğer çocuk sayısı fazlaysa baştan kelime vermeye devam edin. Azsa ilk çocuktan itibaren kalan kelimeleri de verin. Çocuk sırası geldiğinde kelimesini söylerken yanındakinin eline vurur. Böylelikle dalga şeklinde ayet söylenmiş olur. Daha sonra bunu hızlandırarak veya ritim, melodi vb. katarak yapın. Ayetin adresini de bir ya da iki çocuğa vermeyi unutmayın!

Oyun bitip çocuklar yerlerine oturduktan sonra ayeti ilk derse el işi olarak hazırladıkları "ayet ezberleme kartları"ndan birine ön tarafa ayet arkasına da ayetin konusu ve adresi gelecek şekilde yazsınlar. Dileyenler etkinlik zamanında bu kartları süsleyebilirler.

TAPINMA:

Tapınmayı çocukların anlayabileceği bir şekilde yapın. Çocuklar tapınmadan kendilerine hitap edebilen çocuksu bir tat alabilsinler. Örneğin elele tutuşup oyun oynar gibi, halka halinde ya da bir çocuğun söyleyip diğerlerinin tekrarlarında ona eşlik etmesi gibi uygulamalara girişebilirsiniz. (Bununla birlikte tapınmayı çocuğun değişik bir oyunmuş gibi algılamasının önüne geçin. Rab'be tapındığının farkında olsun.)

Bu ilahiler yine tavsiye niteliği taşıyorlar. Fakat ilahilerin tümünün dostluk temasına bağlanabilecek içerikte olmasına dikkat edilmiştir.

TY 184: Ben bir dost buldum

TY 147: El ele verelim

TY 148: İsa bu şarkıyı koydu kalbime

TÇ 73: Korkma! Seninleyim (HZS I- 6)

TÇ 119: Tanrı'nın Çocuklarıyız

ÖYKÜ:

Öyküyü dersten bir kaç gün önce en az üç kere okuyun. Dramatize edin. Çocukların gözünde olay ve durumu canlandırmaya çalışın. Grubunuzda küçük çocuklar fazlaysa anlatırken öyküdeki hareketli öğeleri ön plana çıkarın. "Dost her zaman sever." Ayetinden yola çıkarak İsa'nın bizi her zaman seven bir dost olduğu gerçeğiyle Müjde'yi anlatmak için bir köprü kurabilirsiniz. (Yuh. 13:1-3, İbr.13:5, İbr.15:9-13 ayetleri bu konuda size yardımcı olabilir.)

HER ZAMAN SEVMEK

Okul hayatımdaki ilk haftayı yaşıyordum. Okulda pek çok yeni arkadaşım olmuştu. Üstelik yeni arkadaşlarımdan çoğu benimle aynı yaştaydı. Sokaktaki Latife teyzenin kızı gibi benden iki yaş küçük ya da Perihan teyzenin oğlu gibi de benden büyük değillerdi. Bu arkadaşlarımla aynı boydaydık neredeyse. Bu da pek çok oyunu birlikte oynamamızı kolaylaştırıyor ve oyunlardan daha fazla zevk almamızı sağlıyordu.

Arkadaşlarımla ben derslerin bir an önce bitip teneffüs olmasını ve hemen bahçeye koşup yeni oyunlar oynamayı ya da oyunumuza kaldığımız yerden devam etmeyi dört gözle bekliyorduk. Erkekler olarak oynamayı en çok sevdiğimiz oyun tabii ki futboldu. Fakat bazen kız arkadaşlarımızla da birlikte oynayabileceğimiz oyunlar oynuyorduk. Bunlar arasında en çok oynadığımız oyunsa "Yağ satarım bal satarım"dı. Bu oyunu oynamaktan hepimiz büyük keyif alıyorduk. İşte bu oyunlar sırasında yeni yeni arkadaşlar edindim, arkadaşlarımı tanımaya başladım.

Bir de köpeğim Ceviz vardı. İki yaşındaydı o zamanlar. Babam evde canımın çok sıkıldığını ve hayvanları çok sevdiğimi bildiği için almıştı. Geldiği ilk gün ona bir isim bulamamıştık. Fakat akşam olup da uyumaya başladığında bir top gibi olmuştu. Kahverengi bir top! O zaman aklıma adını Ceviz koymak geldi. Annem ve babam da bu ismi beğendiler. O günden sonra köpeğimin adı Ceviz oldu. Onunla zamanla çok iyi kaynaştık. Çok eğlenceli zamanlar geçirdik.

Okulda edindiğim ilk arkadaşım olan Mehmet, o ilk hafta sonu tatilimizde bize gelmişti. Önce evde biraz Ceviz'le oynadık. Biraz da ödev yaptık. Yapmamız gereken ödevler çok fazla değildi zaten. Ardından da annemden izin alıp Ceviz'le parkta oynamaya gittik. Annem yeni arkadaşlar edinmeye sevindiği için bu yeni arkadaşıyla oynamak istememe ses çıkarmadı.

Evimize çok yakın olan parkta bir süre Ceviz'le koşturup oynadıktan sonra Ceviz'i çimenlerin üzerinde bırakıp kaydırakta kaymaya başladık. Daha sonra Mehmet, parkta oynayan bizim yaşımızda bir çocuğu göstererek "Haydi şuna sataşalım." dedi. Bense "Neden sataşalım? Bize birşey yapmadı ki?" dediğimde "Eğleniriz işte." dedi. Ben daha bunun kötü bir şey olduğunu anlatmaya başlayacakken çocuğa sataşmaktan öte saldırdı. Dövüşmeye başladılar. Ben onları ayırmaya çalışırken çocuğun arkadaşları geldi. Bizden kalabalık olmuşlardı. Söz dinleyecek durumda da değillerdi. Onlar da bize saldırdılar. Mehmet onların kalabalık olduğunu görünce kaçtı. Ben onlarla kalmıştım. Bu sırada Ceviz zor durumda olduğumu anlamıştı. Hemen havlaya havlaya geldi. Ceviz'in gelmesi bile çocukları korkutmaya yetti. Parktan uzaklaştılar.

Bense üstüm başım kirlenmiş ve gömleğimin bir düğmesi kopmuş halde eve döndüm. Üzgündüm ve yolda kendi kendime ağlıyordum. Kapıyı açan annem bu halimi görünce çok korktu. Neler

olduğunu sordu. Ben de gözyaşları ve hıçkırıklarla olanları anlattım. Annem "Arkadaşına birşey oldu mu?" diye sordu "Bense hayır o kavgayı başlattı. Sonra da beni bırakıp kaçtı." dedim.

Hâlâ ağlamaya devam ediyordum. Annem bana sarıldı. Sonra banyoya götürüp yüzümü yıkadı. Elbiselerimi değiştirdi. Bir süre benimle oturup sakinleşmemi bekledi. Annemin kollarında uyuyakalmışım.

Yaklaşık iki saat sonra uyandığımda annem mutfaktaydı. Annemin yaptığı nefis keklerin kokusu burnuma kadar geliyordu. Annem uyandığımı görünce yanıma geldi. Bana gülümsedi. "Hadi yüzünü yıka, senin için kek yaptım. Çay da pişmek üzere." dedi.

Az sonra mutfakta annemle oturuyorduk. Fakat ben hâlâ arkadaşımın beni bırakıp kaçmasına üzülüyordum. Annem üzüldüğümü görünce "Haydi git odandan Kutsal Kitap'ını getir. Sana bir kaç ayet göstereceğim." dedi. Ben de o üzgün halimle yavaş adımlarla odama yöneldim. Kitaplığında duran fakat henüz benim okumayı bilmediğim anneminse yatmadan önce her gece bana okuduğu kitabı alıp salona geri döndüm. O ağır kitabı anneme uzattım. Annem gülümseyerek gelişimi izliyordu. Kitabı elimden aldı. Saçımı okşadı. Bu defa beni yanına oturttu. Sonra da kitabı ortasından açtı. Aradığı ayeti bulduktan sonra konuşmaya başladı: "Eskiden benim en sevdiğim ve en çok okuduğum bölüm Süleyman'ın Özdeyişleri'ydi. Bu kitap gençliğimde karşılaştığım neredeyse tüm sorunlara çözüm verdi. Bu nedenle bu kitabı tekrar tekrar okudum. Hatta hergün bir bölümünü okuduğumda ayda bir kere tüm kitabı okumuş oluyordum. Süleyman'ın Özdeyişleri'nde dostluk ve arkadaşlıkla ilgili pek çok söz vardır. Bunlar zamanında bana arkadaşlarımı seçmek konusunda çok yardımcı olmuştu. Eğer okursan ve üzerinde çalışırsan senin de çok işine yarayacaklarından eminim. Çünkü okula yeni başladın. İlk ciddi dostluk ve arkadaşlıklarını bu dönemde edinmeye başlayacaksın. Bu nedenle arkadaş seçerken dikkatli olman gerekiyor. Sana şimdi okuyacağım ayet dostlarını tanıman konusunda çok önemli bir bilgi veriyor." Ben heyecanla annemin okuyacağı ayeti bekliyordum. O sırada düşünüyordum ki bu ayet bütün sorunlarıma çözüm olacak ve artık üzülmecektim. Çünkü o anda en büyük sorunum arkadaşlıktı. Bu sorun beni derinden yaralamıştı. Annem yavaş ve net bir sesle okumaya başladı:

**"DOST HER ZAMAN SEVER,
KARDEŞ SIKINTILI GÜN İÇİN DOĞAR."**

Sayıları daha önce öğrendiğim için annem ayetin numarasını da söyledi. Onyedinci, onyedinci. Yani Özdeyişler'in onyedinci bölümünde onyedinci ayetti. Ayetin yerini ezberlemek de çok kolaydı. Annemden bir kaç kere daha okumasını istedim. Hemencecik ezberledim. Fakat annemin okuyacağı ayetler bitmemişti.

Huysuz kişiyle arkadaşlık etme;

Tez öfkelenenle yola çıkma.

Yoksa onun yollarına alıştır,

Kendini tuzağa düşmüş bulursun. (Özd. 22: 24-25)

Evet bu ayetleri önceden okumuş olsaydım huysuz bir kişiyle arkadaşlık etmeyecek ve böyle kötü bir durumda kalmayacaktım. "Ne bilge adammış şu Süleyman" diye düşünürken aslında düşündüğümü aynı zamanda dillendirmişim. Annem bu şaşkınlık cümleme gülümsemeyle karşılık verdikten sonra kekinden bir ısırık aldı ve Kutsal Kitap'ta başka bir yer açmaya başladı. Bulduktan sonra da açıklamaya başladı. Gerçekten de Süleyman dünyanın en bilge kişisidir. Çünkü Tanrı ona rüyasında görünüp kendisinden ne istediğini sorduğunda o bilgelik istediğini

söylemişti. Çünkü genç yaşta İsrail kralı olmuştu ve halkını adaletle yönetebilmek için bilgelığe ihtiyaç duyuyordu. Tanrı da ona şöyle yanıt verdi:

"Madem kendin için uzun ömür, zenginlik ve düşmanlarının ölümünü istemedin, bunların yerine adil bir yönetim için bilgelik istedin; isteğini yerine getireceğim. Sana öyle bir bilgelik ve sezgi dolu bir yürek vereceğim ki, benzeri ne senden öncekilerde görülmüştür, ne de senden sonrakilerde görülecektir. (1.Kr.3: 11-12)

Böylelikle Süleyman, Tanrı'nın lütfuyla dünyanın en bilge kişisi oldu. Bilgeliğinden tüm insanların faydalanması için de Özdeyişler'i yazdı. Özdeyişler'in ilk ayetlerinde Süleyman özdeyişleri ne için kullanabileceğimizi de anlatır. Dinle bak:

**Bu özdeyişler, bilgelığe ve terbiyeye ulaşmak,
Akıllıca sözleri anlamak,
Başarıya götüren terbiyeyi edinip
Doğru, haklı ve adil olanı yapmak,
Saf kişiyi ihtiyatlı,
Genç adamı bilgili ve sağgörülü kılmak içindir.
Özdeyişlerle benzetmeleri,
Bilgelerin sözleriyle bilmecelerini anlamak için
Bilge kişi dinlesin ve kavrayışını artırsın,
Akıllı kişi yaşam hüneri kazansın. (Özd.1: 2-6).**

Nasıl, söylediğim gibi her konuda bilgi veriyormuş değil mi? diye sordu gülümseyerek. Ben de şaşkınlığı üzerimden atamamış bir şekilde evet anlamında başımı sallamakla yetindim ardından da nefis kekten bir ısırik daha aldım. Annem "Sana Özdeyişler'den dostlukla ilgili son bir ayet daha söyleyeyim" diyerek hızlı hızlı sayfaları çevirmeye başladı.

**"Yıkıma götüren dostlar vardır
Ama öyle dost var ki, kardeşten yakın insana." (Özd. 18:24)**

Dilerim ki iyi dostların olur. Hem bak kilisedeki Pazar okulunda iyi çocuklar var. Onlarla arkadaş olabilirsin. Zaten dostluklar zaman içinde kurulurlar. Okul arkadaşlarını da tanıdıkça aralarında dostun olabilecek ve seni "her zaman sevebilecek" arkadaşların olur. Bak iki yıllık arkadaşın Ceviz orada sana dost gibi davranmış" dedi ve kitabı kapattı, bana uzattı. Gülüştük. Anneme bu kadar ayeti nasıl öğrendiğini sordum. "Okuyarak", dedi ve ekledi "sen de yakında okumayı öğreneceksin. O zaman sen de okursun. Tabii ayetlerin bazılarını da ezberlemek gerekiyor. Sen zaten bu konuda tecrübelisin. Annem "Demir demiri biler, insan da insanı" (Özd. 27:17), bak arkadaşının yaptığı kötü davranış yüzünden pek çok şey öğrendin. Haydi öğrendiklerini unutmaman ve uygulayabilmen için dua edelim." dedi. Birlikte dua ettik. Ardından akşam yemeği için hazırlık yapmaya koyuldu. Ben de artık üzülüyordum fakat bir an önce okumayı öğrenmek için sabırsızlanmaya başlamıştım.

DUA:

Etkinliğe geçmeden önce hemen sizler de annenin ettiği şekle benzer bir duayı çocuklarla birlikte edin.

ETKİNLİK:

Bu el işini dersten en az birgün önce yaparak çocuklar için zor ya da sorunlu olabilecek kısımlarını görün. Hem de çocuklara yapımını gösterirken deneyimli olmuş olursunuz.

Etkinliğin çocuklara sunuşunu aşağıdaki gibi yapabilirsiniz:

Sevgili çocuklar, bizler zaman zaman dostlarımıza yanlarında olduğumuzu, onları sevdiğimizi söylemeyi unutuyoruz ya da bazen bunu söylemekten çekiniyoruz, utanıyoruz. Fakat insanların dostlarını yanlarında görmesinden onların sevgilerini hissetmesinden ve zaman zaman da onlardan teşvik almasından daha heyecanlı birşey yoktur. Bizim dostumuz olan Tanrı bile sık sık bizi ne kadar sevdiğini söylemiyor mu? Ya da Musa'nın dostu ve öğrencisi Yeşu'ya söylediği gibi (Yas.31: 7-8) biz de dostumuza sıkıntılı bir zamanında "Güçlü ve yürekli ol!" diyebiliriz.

Bugünkü derste küçük bir kart ve zarf yapacağız. Bu kartı dostumuz için en iyi şekilde resimleyecek ve süsleyeceğiz. İçine de onu ne kadar sevdiğimizi ya da onu teşvik edici, ne kadar iyi bir dost olduğunu ifade eden cümleler yazacağız. Sonra da bunu ilk gördüğümüz zaman dostumuza vereceğiz.

Gerekli Malzemeler:

(Hepsi her çocuk için gerekli değildir.)

Renkli ve beyaz bristol karton

Elişi kağıtları

Boya kalemleri (Gazlı -keçeli- kalemleri tercih edin)

Kalem

Makas

Yapıştırıcı

Renkli kum

Süsler (Pullar, simler, etiketler)

Kurdeleler

Yapılışı:

Kartınızı yatay yapmak istiyorsanız 16x22 cm boyutunda kesip ikiye katlayın. Eğer dik yapmak istiyorsanız 32x11 cm boyutunda kesip ikiye katlayın. Kartınızın ön sayfasını süslerle süsleyin. Eğer isterseniz fotoğrafınızı ya da arkadaşınızla birlikte çektiğiniz bir fotoğrafı da yapıştırabilirsiniz. Belki bir yerlerden kesilmiş güzel bir fotoğraf da işinizi görür.

Zarf yapmak için kullanacağınız elişi kağıdını ya da kağıdı 20x20 cm boyutunda eşkenar dörtgen şeklinde çizip kesin. Önce yanların uçlarını üstüste getirip yapıştırın. Sonra da onların üstüne altı yapıştırın. İşte zarfınız da kullanıma hazır. İsterseniz zarfınızı da süsleyebilirsiniz. Ama abartıya kaçmayın!

Dikkat! Zarfınızı da kartınızın boyutlarına uygun yapmayı unutmayın! Eğer yukarıdakilerden değişik ölçüler kullandıysanız zarf ölçülerinizi de kartınıza göre ayarlayın.

Veee şimdi de en önemli kısım! Arkadaşına yazacağın not. İyi düşün. Arkadaşının ihtiyaç duyabileceği sözleri yaz. Belki kartına onu teşvik edecek bir ayet de ekleyebilirsin! Eğer düşünmek istersen yazıyı evde de yazabilirsin. Kolay gelsin!

2. Ders: Bilgelik

Özdeyişler'le Bilgelik

GİRİŞ:

Bilgelik Davut oğlu Süleyman'ın en çok önem verdiği konulardan biridir. Onun yazdığı üç kitabın ikisinin Kutsal Kitap bölümleri sınıflandırmalarında "Bilgelik Kitapları" başlığı altında yer almaları da bu durumun bir göstergesidir. Aşağıda listelenen bilgelikle ilgili ayetlerin Özdeyişler kitabında bu konuda yer alan ayetlerin yaklaşık üçte biri olduğunu söylesem abartmış olmam. Fakat listedeki ayetlerin de tamamını derste kullanmanız gerekmediğini bir kez daha hatırlatmak istiyorum.

Bu konuda daha kapsamlı ve kişisel bir çalışma yapmak isterseniz "*Değişen Yaşamlar Serisi*"nden **Süleyman'ın Özdeyişleri** kitabının "*Bilgelik ve Ahmaklık*" başlığını taşıyan I. Kısım'ın tamamına bakabilirsiniz (Haberci Basım Yayın, İstanbul, 2003: 13-45).

DERSİN AMACI:

Bilgelik ve bilgece davranma; hayatı, dünyayı ve insanları tanımaya yeni yeni başlayan çocuk ve gençlerin en çok ihtiyaç duydukları konulardır. Bu konularda ihtiyaç duydukları kadar da merak duyarlar. Bu derste onların bu merakını gidermekten çok bu meraklarını nasıl gidereceklerini öğretmek temel hedeftir.

DERSE GİRİŞ:

Mümkünse 24:13 ayetini uygulayın! Yani derse bal getirin! Bir kap içerisinde ya da tek kullanımlık küçük kutularda satılanlardan olabilir. Çocuklara hep birlikte balı yerken ya da yedikten sonra neden bu eylemi yaptığınızı ayetleri okuyarak anlatın.

Bal yeme işlemi tamamlandıktan sonra ya da bunu atladıysanız çocuklara dersin konusunu (Özdeyişler'le Bilgelik) açıklayıp "ayaklı kütüphane", "Bilmemek ayıp değil öğrenmemek ayıp", "Leb demeden leblebiyi anlamak", "Akıllı başından bir karış havada", "Akıl yaşta değil baştadır." gibi atasözü ve deyimlerden birini ya da birkaçını seçerek bu sözler hakkında konuşun. Çocuklardan bu deyimlerden neler anladıklarını birkaç kısa cümleyle açıklamalarını, tanıdıklarından örnekler vermelerini isteyin.

KAYNAK AYETLER:

Bilgelik kavramıyla ilgili Özdeyişler'de geçen ayetlerin bir kısmı aşağıya listelenmiştir. Siz bunlardan bir kaçını derste kullanabileceğiniz gibi hepsini de kullanabilirsiniz (Bunu tavsiye etmiyorum). Bu dersin ana fikrini oluşturan ayet, aynı zamanda dersin ezber ayeti olan 1:7'dir. Bu ayete vurgu yapın. Bilginin önemi için de 19:2 ayetine vurgu yapmanız yararlı olacaktır.

1: 7   2: 1-6   2: 11   2: 12   3: 13   4: 6   8: 10   8: 11   9: 10   10: 23   11: 9   15: 31   16:16
17: 27   18: 15   19: 2   19: 8   20: 15   23: 23   24: 3-5   24:13-14

KUTSAL KİTAP'TAN ÖRNEKLER:

Davut: 119. Mezmur'un 14. ("*Sevinç duyuyorum öğütlerini izlerken, Sanki benim oluyor bütün hazineler.*"), 72. ("*Ağızından çıkan yasa benim için Binlerce altın ve gümüşten daha değerlidir.*") ve 127. (*Bu yüzden senin buyruklarını, Altından, saf altından daha çok seviyorum*) ayetleriyle Davut'un Rab

korkunda temel bulan ve Tanrı'nın sözlerine değer veren bilgeliğe ne kadar önem verdiğini görebiliyoruz.

Süleyman: I. Krallar 3:9-12, 28

AYET EZBERLEME OYUNU:

Rab korkusudur bilginin temeli.

Ahmaklarsa bilgeliği ve terbiyeyi küçümser.

Ayetin her bir kelimesini eşit büyüklükteki kartlara yazın. Ayet ezberleme zamanında ayeti çocuklara bir kaç kere okuttuktan sonra kartları dağınık bir şekilde dağıtın. Çocuklar bu kartları sıraya göre masanın üzerine yerleştirsinsinler. Eğer çocuk sayısı fazlaysa uzun kelimeleri ikiye bölün (ya da kartı ikiye bölün!) çocuk sayısı azsa ikişer kart verin. Ayetin adresini de yazmayı unutmayın.

TAPINMA:

TY 369 :Sözün Adımlarıma Işık

TÇ 10: Bir Adam Kayada

ÖYKÜ:

KARINCALARIN ÖĞRETTİĞİ DERS

Birinci sınıfın sonunda yaz tatilinde bir aylığına anneannemin yanına gitmiştik. Anneannem bizim oturduğumuz şehre yakın bir kasabada oturuyordu. Arada sırada onu ziyaret eder, yanında birkaç gün kalırdık. Yaz tatillerinde ise daha uzun kalıyorduk.

Ben anne annemlere gitmeyi çok seviyordum. Çünkü anneannemin evi çok büyük bir bahçenin içindeydi ve bir çocuk için çok eğlenceli şeyler vardı. Dedem tüm gününü bu bahçede geçirirdi. Bahçedeki tüm bitkilerle tek tek ilgilenir, bakımlarını yapardı. Kuruyanlar olursa yerlerine yenilerini dikerdi. Ben de orada bulunduğum zamanlarda ona yardım ederdim. Yine sorduğum sorularla dedemi de biktirirdim. Ama dedem de annem ve babam gibi sabırla beni dinler sorularıma anlayacağım şekilde cevaplar vermeye çalışırlardı.

O yaz benim en büyük eğlencem evin önündeki kocaman dut ağacının yanına yuva yapmış olan karıncaları izlemektir. Bunun için sabah kalkıp onların yuvalarına yiyecek taşımalarını izliyordum. Öğleye doğru hava ısınmaya başladığında karıncalar yuvalarına çekiliyorlardı. Akşam serinliği olduğunda çalışkan karıncalar tekrar ortaya çıkıp çalışmaya başlıyorlardı. Okulda Lafonten'in "Ağustos Böceği ile Karınca" öyküsünü okumuştum. Karıncaların kış için yiyecek biriktirmelerini çok beğenmiştim.

Karıncalar konusunda anlayamadığım şeyler vardı. Karıncaları kimse zorlamıyordu, çok küçüklerdi ama onlara göre kocaman olan yiyecek parçalarını yuvalarına taşıyorlardı. Gece bile çalışıyorlardı. Doğrusu şu karıncalar çok çalışıyorlardı.

Ben karıncaların yuvasının başına oturmuş onların çalışmalarını izlerken, annem, anneannem ve dedem de evin önündeki gölgelikte oturmuş beni izliyorlardı. Bazen karıncaların yüzlerini erak eder, eğilip

daha dikkatli bakmaya çalışırdım. Bazen karıncalara yardım etmeye çalışırdım. Fakat o zaman tüm karıncalar hemen sağa sola koşuşmaya başlardı. Oysa ben onlara yardım etmek istiyordum.

Karıncalar hakkında da merak ettiklerimi dedeme soruyordum. Dedem ağaçlar, meyveleri, otlar ve sebzeler hakkında bilgili olduğu kadar karıncalar hakkında da bilgiliydi. Sorularımın hepsine cevap vermeye çalışıyor, anlamadığım şeyleri daha basitçe anlatıyordu.

Bazı karıncalar bir tür mantar yetiştirip tarım bile yapıyormuş. Bu kadar çalışkan ve becerikle olan karıncalar ne yazık ki aslında güçsüz ve korumasızlarmış. Yani böceklerle ve kuşlara çok kolay yem oluyorlarmış. Karıncalar böyle büyük tehlikeler altında olduğunu öğrendiğimde çok üzüldüm. Hemen benim karıncalarımı koruma çareleri düşünmeye başladım. Fakat dedem, doğayı kendi haline bırakmam gerektiğini ve doğanın kendi kendisini çok iyi bir şekilde sürdürebildiğini anlattı bana. Karıncaların varlıklarını sürdürebilmeleri ve kendilerini koruyabilmeleri için insanların yardımına ihtiyaçları yokmuş.

Akşam annemle bize ayrılan "misafir odası"nda uyuma hazırlıkları yaparken aneme evde karınca besleyip besleyemeyeceğimi sordum. Annem bu iş için yapılmış özel karınca akvaryumları olduğunu söyledi. Fakat karıncaların doğada yaşadıklarında daha mutlu olacaklarını söyledi. Sonra da "Biliyor musun Kutsal Kitap'ta karıncalardan bahseden ayetler var. Hem de iyi şekilde bahsediliyor ve bu ayetler Özdeyişler kitabında yer alıyor. Özdeyişler Kitabı'nın adını duyunca Özdeyişler'le ilgili yeni bir dersin başlayacağını tahmin etmem hiç zor olmadı! Annemin Kutsal Kitap'ı açıp ilk okuduğu ayet Karıncalardan bahsediyordu:

**"Dünyada dört küçük yaratık var ki,
Çok bilgece davranırlar:
Karıncalar güçlü olmayan bir topluluktur,
Ama yiyeceklerini yazdan biriktirirler." (Özd.30: 24-25)**

Evet dedemin söyledikleri Kutsal Kitap'ta da yazıyordu. Karıncalar daha kış gelmeden kışa hazırlık yapıyorlardı. Güçlü bir topluluk değillerdi. Ama Kutsal Kitap onları Bilgece davrandıkları için övüyordu. Bilgece davranma konusunu son günlerde çok sık duymaya başlamıştım. Bilgece davranmanın yaşlılar, büyükler ve öğretmenler için geçerli olduğunu düşünüyordum. Oysa Kutsal Kitap'ta karıncaların da bilgece davrandığını söylüyordu. Bunu anneme sordum:

"Anne, karıncalar nasıl bilgece davranabilir? Sadece yetişkin insanlar bilgece davranmaz mı?"

Annem sorum karşısında her zamanki gibi önce yüzüne hafif bir gülümseme kondurup kısa bir düşünmeden sonra yanıtladı:

"Sana öncelikle bilgeliğin/ihtiyatın ne olduğunu anlatmam gerekiyor." diye başladı söze. "Bilgelik/ihtiyat her durumda sonuçları önceden görerek önlem almak, sorunlara akılcı çözümler getirebilmektir," diye tanımladı annem. Doğrusu benim için anlamak zor olmuştu. Annem bunu farkedince hemen karınca örneğini anlattı. "Karıncalar zayıf hayvanlardır. Kışın soğuktan çok kötü etkilenirler. Bu nedenle kışın ihtiyaçları olacak yiyecekleri yazdan hazırlarlar. Yani kışın soğuk olacağı sonucunu önceden görüp açlık sorunlarına akılcı çözüm bulmaktadırlar."

"Evet karıncalar gerçekten bilge ve akıllı yaratıklarmış doğrusu!" deyiverdim birden. Ben de bilgece davranmak istiyordum.

Annem hemen başka bir ayet açtı Özdeyişler kitabından:

**"Rab korkusudur bilginin temeli.
Ahmaklarsa bilgeliği ve terbiyeyi küçümser." (Özd. 1:7)**

"Yani her insan bilge olamaz. Bilgelik de Tanrı'nın yardımıyla olur. Tanrı'dan korkmakla başlar. Oysa akılsızlar bilgeliği ve terbiyeyi küçümserler. Çünkü bilgelik Rab'bin terbiye edişiyle gelişir."

"Yani istersem ben de bilgeliği edinebilir miyim?"

"Elbette, ama bunu Rab'den istemelisin. Çünkü Özdeyişler 2. bölüm 6. ayette de denildiği gibi "Bilgeliğin kaynağı Rab'dir.". Ama 4:7 ayetinde de diyor ki "Bilgeliğe ilk adım onu sahiplenmektir." Yani sen Rab'den korkan, onu seven bir çocuksun. Bilginin temeline sahipsin. Bilgeliği sahiplenerek de bilgeliğe ilk adımını atmış olacaksın."

Annemin bu sözlerinin ardından ben hemen dua edip Tanrı'dan bana bilgelik vermesini istedim. Ondan sonra da Tanrı'nın emirlerine uymaya daha çok özen gösterdim.

DUA:

Çocukları derste öğrendikleri konusunda duaya teşvik edin. Bilgece davranmak, RAB yolunda yürümek, sadece RAB'den korkmak konusunda dua yönlendirmelerinde bulunabilirsiniz.

ETKİNLİK:

Ezber ayetinden buzdolabı süsü

Gerekli Malzemeler:

Mukavva yada kalınca bir karton

Yapıştırıcı,

Pullar, yıldızlar

Mıknatıs parçaları (Bir buzdolabı tamircisinden temin edebilirsiniz.)

Yapılışı: Çocuklar mukavvayı üzerine ayet sığacak büyüklükte ve istedikleri şekilde kessinler. Üzerine renkli kalemle ezber ayetini yazsınlar. Ardından bu kartonu süslesinler.

3. Ders: Korku

Özdeyisler'le Korku

GİRİŞ: Korkuların büyük ya da küçük oranlarda her insanın hayatında yeri vardır. Fakat çocukların hayatında oldukça büyük bir yeri olduğunu söylemek yanlış olmaz. Kendilerini güçsüz ve korumasız hisseden çocukların hemen hemen her şeyden korkması normaldir. Fakat bu korkuların önüne geçilmediği takdirde durum kronikleşerek fobi haline dönüşür ve çocuğun gelecekte önemli bir sorun olarak karşısına çıkar.

DERSİN AMACI: Bu derste çocuklara korku konusunda bilgi verilecek ve RAB korkusunun önemi anlatılacaktır. Çocuklara Rab'be güvenmenin önemi kavratılacak ve Rab'be güven öğretilecektir.

DERSE GİRİŞ: Çocuklar hanginiz köpektan korkuyor? Karanlıktan korkanlar kimler? Peki yükseklikten korkanınız var mı? Ya aranızda "Ben çok cesurum ve hiçbir şeyden korkmam" diyen var mı? Dürüstçe verdiğiniz bu yanıtlar için hepinize çok teşekkürler.

Her insanın çok yada az korktuğu bir şey mutlaka vardır. Bazılarımız için bu korkular hafiftir ve sorun olmaz ama bazılarımız çok korkarlar. Mesela köpektan çok korkan biri bir köpek gördüğünde hemen kaçar değil mi? Peki sizler korktuğunuzda ne yapıyor sunuz? (Çocuklar anlatsınlar)

Bütün korkularımız kötü mü? Bugünkü dersimizde iyi hem de çok iyi bir korkudan bahsedeceğim. Ne olduğunu merak ediyor musunuz?

Rab korkusu nedir?

Bilginin ve bilgeliğin temelidir. Bedenin sağlık ve ferahlık kaynağıdır. Tatlı uykunun kaynağıdır. Tuzağa düşmekten bizleri korur. Rab korkusu ömrü uzatır. Rabden korkan tam güvenliktedir. Rab korkusu yaşam kaynağıdır. İnsanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır. Rab korkusu insanı kötülükten uzaklaştırır. Rab korkusu doygun ve dertsiz bir yaşama kavuşturur. Alçak gönüllük ve rab korkusunun ödülü enginlik onur ve yaşamdır.

Rabden korkmak kötülükten nefret etmek demektir. Kibirden, küstahlıktan, kötü yoldan ve sapık ağızdan nefret etmek demektir.

KAYNAK AYETLER:

1: 7 1: 33 2: 4-5 3: 5-8 3: 21-26 8: 13 9: 10 10: 24 10: 27 14: 2 14: 16 14: 26-27 15: 16 15: 33 16: 6 19: 23 22: 4 23: 17-18 28: 14 29: 25

KUTSAL KİTAP'TAN ÖRNEK:

Eyüp: Eyüp.1: 8 RAB, "Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?" dedi, "Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır."

AYET EZBERLEME OYUNU:

Rab'den korkmak kötülükten nefret etmek demektir.

Ayeti büyükçe bir kartonun üzerine yazın ya da bilgisayardan çıktı alın. Her kelimeye sırayla 6'ya kadar bir numara verin. Bu kağıdı masanın üzerine serin. Çocuklar zar atsinlar. Kaç numaralı kelime gelirse onun üzerine kalemle okunmayacak şekilde karalasınlar. Her karalamadan sonra ayeti tekrarlasınlar. En sonunda tüm kelimelerin üzeri kapandığında birkaç kere daha tekrarlasınlar.

TAPINMA:

TÇ 73:Korkma seninleyim!

TÇ 23:Cesur ve güçlü ol!

TÇ 46:Güçle kuvvetle değil...

ÖYKÜ:**GÜÇLÜ TANRI'NIN CESUR İNSANLARI**

Okul günlerin her zaman eğlenceli ve neşeli geçmiyordu. Bazen canımı sıkan olaylar oluyordu. O zamanlarda mutsuz olur, okula adım atmak bile istemezdim. Tabii annem yine tüm tatlılığıyla, iyiliğiyle önce sorunu anlamaya çalışır ardından çözüm yolları geliştirir en sonunda da beni okula gitmeye ikna etmiş olurdu.

Bir defasında çok ama çok sinirlenmiştim. Çünkü okulda benden büyük sınıflardaki benden büyük çocukların saldırısına uğramıştım. Üstelik onları tanıımıyordum bile. Televizyonlarda yine Hristiyanlık karşıtı yayınlar yapılıyor ve Hristiyanlara hakaretler yağdırılıyordu. Hatta sadece Hristiyan olduğumuz için düşman ilan ediliyorduk.

Bunun sonucu olarak okulda da benim Hristiyan bir ailenin çocuğu olduğumu bilen çocukların bazıları izledikleri programların etkisinde kalarak onlara hiçbir kötülük yapmadığım halde bana düşman olmuşlardı. Bir gün okul çıkışında da beni dövmüşlerdi. Eve döndüğümde annem beni öyle görünce paniğe kapılmıştı. Ne olduğunu sorduğunda söylediğim tek şey " Bir daha okula gitmeyeceğim." olmuştu. Beni sakinleştirdikten sonra ne olduğunu anlattırmış ardından da hemen okula gidip okul yöneticisine durumu anlatmıştı. Müdür bey duruma çok üzülmüş gerekli önlemi alıp sorumlulara da gerekli cezayı vereceğini söylemişti. Ertesi gün de benimle okula gelmişti. Çıkışta da yine beni karşılamıştı. Öğretmenimiz derste birbirimizi sevmemiz ve hep birlikte arkadaşça oynamamız gerektiğini söyledi. Okul müdürümüz ise okulda serserice davranılmasına izin verilmeyeceğini ve böyle yapanların cezalandırılacağını söyledi. Fakat ben mutlu değildim ve bu çocukların tekrar bana zarar vermesinden korkuyordum.

Bayram tatili yaklaşıyordu. Hafta sonuyla birlikte toplam 5 günlük bir tatil vardı. Babam bu tatilde Efes Antik kentine geziye gidebileceğimizi söyledi. Hep birlikte tatile gitmeye karar verdik. Orada eskiden yaşamış imanlıların bıraktığı izleri, evleri ve binaları görebilecektik. Hemen evdeki kitaplardan Efes'i araştırdım. Okul kütüphanesine gidip oradaki ansiklopedilerden değişik bilgiler öğrendim. Roma İmparatorluğu'nun önemli bir liman kentiymiş eskiden. Ama şimdi denizden 50 kilometreden daha fazla bir uzaklıktaymış. Yani deniz epeyce toprakla dolmuş aslında. İncil'deki yedi kiliseden biri buradaymış ve İncil'deki Efeslilere Mektup bölümü buradaki imanlılar için yazılmış.

Tatil gelip çatığında çok heyecanlıydım. Uzun süren bir otobüs yolculuğunun ardından Selçuk'a vardık.

Ertesi gün ilk iş olarak Efes Antik Kentini ziyarete gittik. Oradaki dev yapılar beni çok şaşırttı. Bu kadar büyük taşları yerinden kaldırmak için gerçekten çok çalışılmış olunması gerekiyordu.

Bizden çok önce yaşamış imanlılar da aynı sorunları yaşıyorlardı. Onlar da imanlı olmayanlar tarafından kötülüğe uğruyorlardı. Fakat onların uğradıkları kötülük biraz daha büyüktü. Çünkü imparatorlar da onlara karşıydı. Bu nedenle aslanlara ve diğer vahşi hayvanların önüne atıldılar. Fakat hiç birisi de İsa Mesih'i terketmeyi kabul etmedi. Efes Antik Tiyatrosu'nu gezerken annemden bunları öğrendim. Gece çok korktum. Rüyamda beni de aslanlara atıyorlardı. Bana da saldırıyorlardı.

Annem de uyandı. Hemen kalkıp ona sarıldım. Rüyamda neler gördüğümü anlatmamı istedi. Sonra da valimizden Kutsal Kitap'ı çıkarıp bir ayet okudu. Yine Özdeyişler'dendi ayet.

**İnsandan korkmak tuzaktır,
Ama Rab'be güvenen güvenlikte olur. (29:25)**

Tanrımız herşeye gücü yeten Tanrı'dır. Bu nedenle sadece O'na güven ve O'ndan kork. Böylece Tanrı'nın sevgi dolu ve güvenli kollarında olursun. Biliyorsun Tanrı seni seviyor ve sen de Tanrı'nın çocuğusun.

"Tamam annecim bunları biliyorum ama ben yine de korkuyorum." Diye yanıtlamıştım annemi. Annem de başka bir ayet bulup okudu.

**Ama beni dinleyen güvenlik içinde yaşayacak,
Kötülükten korkmayacak, huzur bulacak. (1:33)**

Bak burda da aynı şeylerden söz ediyor. Biliyorum ki sen Tanrı'yı dinleyen, O'na itaat etmeye çalışan bir çocuksun. Bu nedenle kötülükten korkmana hiç gerek yok. Güvendesin. Hem merak etme imanlılara kötü davranan tüm imparatorlar öldü, hatta imparatorlukları bile yıkıldı. Tanrımız biliyorsun ki çok güçlüdür ve herşeye egemendir. Bak sana Rab'bin çocuklarıyla ilgili başka bir ayet daha okuyayım:

**Rab'den korkan tam güvenliktedir,
Rab onun çocuklarına da sığınak olacaktır. (14:26)**

Evet aslında bu ayetler benim sakinleşmeme yetmişti. Tekrar yatağa girmeden önce beraber dua ettik ve annem de benim için dua etti. Ardından da güzel bir uykunun tadını çıkardım. Tanrı benim koruyucumdu ve kimseden korkmam gerekmiyordu. Bu çok harika bir şeydi.

DUA:

Çocukların korku konusundaki dua isteklerini alıp bunun için grup olarak hep birlikte dua edin. RAB'den çocukların korkularını almasını ve çocukların yüreklerinin RAB korkusuyla dolmasını isteyin.

ETKİNLİK:

Çocuklara kağıt ve kalem verip bir korkularını ve bunu nasıl yendiklerini yazmalarını yada çizmelerini isteyin.

4. Ders: Çalışkanlık/Tembellik

Özdeyisler'le Çalışkanlık/Tembellik

GİRİŞ:

Kutsal Kitap'taki pek çok ayet bizleri çalışmaya özendirilmektedir. Daha Kutsal Kitap'ın en başında Tanrı "Toprağa dönünceye kadar ekmeğini alınteri dökerek kazanacaksın" (Yaratılış 3:19) diyerek dünyanın çalışmak için varolduğunu belirtir. Fakat tembellik de tüm çekiciliğiyle bizi ayartmak için her zaman yanımızda bekler.

Değişen Yaşam Süleyman'ın Özdeyişleri 101-107

DERSİN AMACI:

Çocuklarımızı RAB'bin istediği şekilde çalışmaya özendirerek, oyun oynamanın yada televizyon izlemenin yani dinlenmenin çalışmakla anlam kazandığını kavramalarını sağlamak.

DERSE GİRİŞ:

Çocuklara La Fontaine'in Ağustos Böceği ve Karınca fablını anlatın: Bir zamanlar ormanda bir ağustos böceği ile bir karınca yaşarmış. Yaz boyunca karınca çalışıp yuvasında kış için yiyecek biriktirmiş. Ağustos böceği ise yaz boyunca eğlenip durmuş. Şarkılar söylemiş oyunlar oynamış. Kış gelip kapıya dayandığında Ağustos Böceği yiyecek bulamaz olmuş. Çünkü evinde yiyecek depolamamış Karınca gibi. Bu nedenle gidip Karınca'nın kapısını çalmış ve ondan birazcık yiyecek istemiş. Fakat Karınca da "Benim yiyeceğim ancak bize yeter, sana veririm biz aç kalırız" diyerek onun bu isteğini reddetmiş.

Çocuklarla fabla hakkında biraz konuşun. Tedbirli davranmak, hazırlıklı olmak ve çalışmak konularından bahsetmelerini sağlayın. Ağustos Böceğinin yanlışını, karıncanın çalışkanlığını vurgulayın.

KAYNAK AYETLER:

6:6-11, 10: 5, 10: 26, 12: 24, 12: 27, 13: 4, 15: 19, 18: 9, 19: 15, 19: 24, 20:4, 20: 13, 21: 20, 21: 25-26, 22: 13, 23: 21, 24: 30-34 26: 13-16

KUTSAL KİTAP'TAN ÖRNEK:

Yeni Antlaşma'da yer alan bu örneği kölelerin çalışkanlıkları arasındaki farkı anlatmak açısından isterseniz kullanabilirsiniz.

Mat. 25:14-30:

Emanet Para Benzetmesi

AYET EZBERLEME OYUNU:

Sonbaharda çift sürmeyen tembel,
Hasatta aradığını bulamaz.

Bu ayeti önce çocuklara bir kaç kez okutarak ve tekrarlatarak ezberlemelerini sağlayın. Daha sonra da çocuklarla ayetteki durumu dramatize etmelerini isteyin. La Fonten'in Ağustos Böceği ve Karınca fablı size bu konuda fikir verebilir.

TAPINMA:

Bu dersin tapınması için mümkün olduğunca hareketli ve canlı ilahileri seçmeye özen gösterin. Aşağıdaki ilahiler hareketli oluşları nedeniyle önerilmiştir.

TY : O Yaşıyor!

TÇ 110: Sevin sevin Rab'bin Halkı!

TÇ 96: Rab'be Hamdedelim Boru Çalarak

ÖYKÜ:

ÇALIŞKANLARIN FARKI

Rab korkusudur bilginin temeli.

Ahmaklarsa bilgeliği ve terbiyeyi küçümser.

Üçüncü sınıfa gidiyordum. Sınıftaki herkesle arkadaş olmaya çalışıyordum. Çok iyi arkadaşlık kurduğum birkaç çocukla daha çok vakit geçiriyordum. Yine de arkadaşlık kurmak ve insanları tanımak konusunda hâlâ sorunlar yaşıyordum. Fakat artık okumayı bildiğim için bu konuda bana rehber olan Süleyman'ın Özdeyişleri'ni kendim okuyabiliyordum.

Bir gün okul çıkışında eve giderken sınıf arkadaşım Selim yanıma geldi. Selim'in evi bize yakındı. Bazı günler olduğu gibi yine birlikte yürümeye başladık. Selim, bana nasıl ders çalıştığımı sordu. Selim'in dersleri biraz kötüydü. Benim notlarımsa çoğunlukla sınıfın en yüksekleri arasındaydı.

Ben de Selim'e "Peki sen nasıl ders çalışıyorsun?" diye sordum. Anlattıklarından aslında pek de ders çalışmadığını anladım. Ödevleri de son dakikaya bırakıp öyle yapıyormuş. Zamanının çoğunu da dışarıda oyun oynayarak geçiriyormuş.

"Eve gittikten sonra ben de yemeğimi yiyip dışarıya arkadaşlarımla oyun oynamaya çıkıyorum. Bir kaç oyun oynadıktan sonra eve dönüp o gün okulda öğrendiklerimizi tekrarlıyorum. Ardından da ödevlerimi yapıyorum. Ama akşamları da televizyon izlemek yerine kitap okuyorum. Çünkü bu bana daha eğlenceli geliyor." diye anlattım. Selim bunları duyduktan sonra neşelendi. Anlaşılan kendi de ders çalışmak istiyordu fakat nasıl yapılacağını pek bilmediği için başarılı olamıyordu. "Bugün ben de senin yaptığın gibi yapacağım" diyerek evine doğru yol aldı. Ben de arkadaşıma yardımcı olduğum için sevindim. Eve gidip yemeğimi yedim ve diğer arkadaşlarımla oynamak için sokağa çıktım. Ardından Selim'e anlattığım gibi eve dönüp ödevlerimle ilgilendim. Sonra da o sıralarda bitirmek için uğraştığım ve aslında bana göre biraz kalın gelen çocuk klasiği olan romanı okudum.

Ertesi gün okulda Selim'i mutsuz gördüm. Yanına gidip konuşmak istedim. Önce konuşmak istemedi. Sonra da bana "senin yaptığın gibi yapamadım." dedi ağlamaklı bir sesle. Ardından da neler olduğunu anlattı. Eve gidince hemen yemeğini yemiş ve sokağa çıkıp oynamaya başlamış.

Fakat bir türlü oyunu bırakıp eve dönememiş. Akşam olduğunda da biraz pişmanlıkla defterini açmış. Çalışmaya başlamış. Fakat kısa bir süre sonra çalışmaktan sıkılmış. Biraz daha kendini zorladıktan sonra da çalışmayı bırakıp televizyon izlemiş. Ardından da sokakta çok yorulduğu için uykusu gelmiş ve uyumuş.

Onun çalışma konusunda isteksizliğine ve başarısızlığına ben de üzuldüm. Şimdi onun için yapabileceğim bir şey yoktu. Ders boyunca Selim için ne yapabileceğimi düşündüm. Okuldan sonra da eve üzgün gittim. Annem birşeylerin yolunda gitmediğini anlayıp neler olduğunu sordu. Selim'i anlattım. Annem de "Anlaşıldı, önce yemeğini ye, sonra da bunun hakkında konuşalım." dedi. Yemekten sonra da "Getir bakalım şu Kutsal Kitap'ını" dedi. Hemen odama gittim. Anlaşılan yine "Süleyman'ın Özdeyişleri'nden" ayetler okuyacaktık birlikte. Ama bir yandan da içimden, bizim birlikte ayet okumamızın Selim'e bir faydası olacak mı diye düşünüyordum.

Kitabı alıp tekrar annemin yanına gittim. Annem "Süleyman'ın Özdeyişleri'ni açar mısın?", dedi sonra da 12 bölümü aç dedi, açtım. En sonunda da 27. ayeti oku dedi:

**Tembel kişi işini bitirmez,
Oysa çalışkan değerli bir servet kazanır.**

okudum. Annem "Peki Selim'i burada tanımlayan sözcük nedir?" diye sordu. Aslında Selim'i tembel birisi olarak hiç düşünmemiştim. Ama ayette anlatılan durumla Selim'in yaptıkları uyuyordu. Selim için üzüntüm bir kat daha arttı. Çünkü biliyordum ki tembellik kötü birşeydi ve Tanrı'yı hoşnut etmiyordu. Annem daha da üzüldüğümü görünce o kadar üzülme şimdi de 6. bölümün 6. ayetine bak, dedi.

**Ey tembel kişi, git, karıncalara bak,
Onların yaşamından bilgelik öğren.**

Anlamadım. Annem de açıkladı. "Yani çalışanlara bak ve onların nasıl çalıştıklarını öğren" diyor. Arkadaşın Selim de aslında bilmeden Tanrı'nın bu buyruğunu yerine getirmiş. Böylece de senden nasıl çalışması gerektiğini öğrenmiş. İyi bir yolda. Ama bilgeliğin kaynağını hatırlıyor musun? diye sordu. Ben de daha önceden ezberlediğim 1:7 ayetini hatırlayarak "Rab korkusudur" dedim.

Peki Selim'in neden bilgece davranamadığını bana açıklayabilir misin? diye tekrar sordu annem. Bugün annem hep soru soruyordu. Ben de biraz düşünerek cevaplamaya çalıştım. "Rab'le ilişkisi olmadığı için mi?" diye çekinerek söyledim. Annem de "Evet, bu nedenle çalışmıyor." dedi.

"Peki ne yapmalıyım?" diye bu defa ben sordum anneme. Annem de "Selim'e İsa'yı anlatmalısın. Sonra da İsa'ya iman etmesi için dua etmelisin. Senin yapabileceğin başka birşey yok. Fakat Tanrı senin dualarını işitecektir."

Ben de hiç vakit kaybetmeden Selim'e İsa'yı anlatmak istedim. Anneme "Anneciğim yarın okuldan sonra Selim'i bize çağırabilir miyim?" diye sordum. Annem de "Tabii ki" yanıtını verdi. Sonra da "Peki bizim için o nefis keklerinden yapabilir misin?" dedim. Annem bunu da kabul etti.

Ben de hemen Selim'e giderek onu yarın öğleden sonrası için bize çağırdım. Selim yine sokakta arkadaşlarıyla oynuyordu. Davetimi memnuniyetle karşıladı. "Defterini getirmeyi unutma. Birlikte ders de çalışacağız." diye ekledim ayrılırken.

Ertesi gün Selim heyecanlıydı. Birlikte ders çalışmak fikri onun çok hoşuna gitmişti. Böylece hem birlikte oynayacak hem de ders çalışabilecektik. Öğleden sonra yemek yemek için evlerimize dağıldık. Yemekten sonra da Selim bize geldi. Sevinçliydi.

Annemin nefis kekleriyle odama geçtik. Keklerimizi yerken bir yandan da sınıfta o günkü olanlardan bahsediyorduk.

Selim'e "Her zaman düzenli olarak ders çalışıp başarılı olmak istiyor musun?" diye sordum. O da evet anlamında başını salladı. "O zaman beni iyi dinle, Tanrı çocukları çok seviyor. Yani Tanrı bizi seviyor. Fakat bizim kötü şeyler yapmamız Tanrı'yı gerçekten çok üzüyor. Tanrı'yı üzecek şeyleri yapmaktan kaçınmamız gerekir. Mesela Tanrı tembellik yapmamızdan hoşlanmaz. Anne ve babamıza saygısızlık yapmamızdan, itaatsiz davranmamızdan hoşlanmaz." Bunların hepsini bir solukta saydım. Selim de biraz utanarak ve aslında büyük bir merakla beni dinliyordu.

"Peki Tanrı her yaptığımı görüyor mu?"

"Tabii ki görüyor. O herşeyi görür ve bilir. Çünkü evreni o yarattı."

"Beni affeder mi? Ben çok tembellik yaptım."

"Tanrı her zaman bizi affetmek ister. Ancak İncil'e göre ilk olarak Tanrı'yla bir ilişkimiz olması gerek. Bu ilişki sadece ve sadece İsa'ya güvenerek olur. İsa'ya güvenerek, İsa'nın senin yerine ve günahların bağışlanması için ölüp dirildiğini kabul edersen sonsuz yaşam armağanı senin olacak. Böylece bu günahla ortadan kalkmış olur."

"Bunu hemen yapabilir miyim?"

"Tabii ki, haydi birlikte dua edelim"

Hemen gözlerimi kapayıp başımı öne eğdim. Selim de benim gibi yaptı. Ben Selim için dua ettim. Sonra da Selim Tanrı'yla konuştu:

"Tanrım, beni sevdiğin için teşekkür ederim. İsa'yı benim için gönderdin, o benim için öldü. O Tanrı'dır, O'na güveniyorum. Ancak O beni kurtarabilir. Bana sonsuz yaşam verdiğin ve beni bağışladığın için teşekkür ederim."

Birlikte "Amin" dedik ve ders çalışmaya başladık. Selim o günden sonra kendisini hızla düzelterek çalışkan bir öğrenci oldu. İkimiz de yıl sonunda "Takdir Belgesi" aldık.

DUA:

Çocukların hayatlarını ve okul yaşamlarını Rab'bin önüne getirmesini isteyin. Bu konuda biraz konuşun. Bu konuları Rab'le konuşmaları ve Rab'be dua etmelerini isteyin.

ETKİNLİK:

Ağustos Böceği ve karınca çizgiroman boyaması

5. Ders: İtaat

Özdeyişler'le İtaat

GİRİŞ:

Hristiyan yaşamının önemli temel taşlarından biri de ailedir. Aile toplumun en küçük yapı taşı olduğu gibi eğitimin de ilk basamağıdır. Çocuklar her şeyi ilk ailelerinde öğrenirler. Tanrı'yla ilişkiyi çocuklara öğretmek için de ailelere çok iş düşmektedir. Çocuklarımızın ailelerini sevmeleri, itaatkar olmaları onların mutlu bir çocukluk yaşayarak sağlıklı bireyler olarak yetişmelerini sağlar. İtaat ise ailedeki eğitimin temel gereklerinden biridir. Bu derste bunlara bakacağız.

DERSİN AMACI:

Çocuklara aile kavramını, aile sevgisini ve anne babaya itaati kavratmak

DERSE GİRİŞ:

"Ey çocuklar, her konuda anne babalarınızın sözünü dinleyin. Çünkü bu Rab'bi hoşnut eder."
Koloseliler 3:20

Öğrencilerden birine Kutsal Kitap'ı verip bu ayeti okutun. Ardından da bu ayet üzerine biraz sohbet edin. Kendi yaşamlarından örnekler vermelerini isteyin. İtaat kavramını tanımlayın ("sözdinlerlik").

KAYNAK AYETLER:

4: 4 6: 20 6: 21 6: 22 6: 23 10: 1 13: 24 15: 5 15: 20 17: 2 17: 6 17: 21 17: 25
17: 26 18: 19 23: 24 23: 25 27: 11 28: 7 28: 24 29: 3 29: 17 30: 11 30: 17
1:8-9 3:11-12 4:1-4 6:20-23 10:1 10:5 13:1 13:24 15:5 15:20 17:2 17:6 17:17 17:21

KUTSAL KİTAP'TAN ÖRNEKLER:

I. Sam. 2:12-17, 30-36
Eli'nin oğlu Hofni ve Pineas ve sonları

AYET EZBERLEME OYUNU:

*1: 8 Oğlum, babanın uyarılarına kulak ver,
Annenin öğrettiklerinden ayrılma.*

Sessiz sinema: Ayeti işaretlerle anlatın. Sonra da hep birlikte işaretler eşliğinde seslice tekrarlayın.

TAPINMA:

Bu ilahileri söylerken çocuklarda itaat isteğini ön plana çıkarmaya çalışın. Özellikle "Cennet Güvercini"ni bunun için bir dua şeklinde söyleyebilirsiniz.

TÇ 124: Tüm Kalbimle

TY 495: Cennet Güvercini

TY 364: Senin, Senin İzindeyiz

ÖYKÜ:

BAYRAM HAZIRLIKLARI ve KÜÇÜK BİR TATSIZLIK

- Günaydın anne! Hadi başlayalım evimizi süslemeye...
- Dur yavrucum, önce bir kahvaltımızı yapalım sonra süsleriz.
- O zaman sen kahvaltıyı hazırlarken ben de kutuları salona getireyim.
- Tamam, tamam getir haydi. Ama dikkatli ol sakın ağır kutuları kaldırma... Özellikle ağacın kutusunu... Onları bize bırak. Bir de kileri ve salonu dağıtma.... Tamam mı?..

Hazırlıklara hemen başlamanın sevinciyle annemin söylediklerini dinlememiştim bile... Hazırlanmak için yeterince enerjim olduğunu hissediyordum. Hatta ağacı süslemek için bile fazlasıyla enerjim vardı.... Aslında çam ağacını bile tek başıma kaldırabilirdim.

Evimizde Doğu Bayramı ile ilgili tüm eşyalar kilerde duruyordu. Kilere gidip kutuları üzerindeki notlara göre çıkarmaya başladım. Çıkardıklarımı kilerin girişine koyuyordum.. Kutuların üzerinde yazanları tek tek okurken heyecanlanıyor, geçen yılki Doğu Bayramı'nı hatırlıyordum: Çam dalları, ağaç süsleri, kapı çelengi, mumlar, salon süsleri... Çam Ağacı ise o kocaman kutusuyla kapı arkasında duruyordu. Aslında onu annem ya da babam gelip çıkarıyordu. Geçen yıl Doğu Bayramı'ndan sonra isteksizce süsleri toplarken annemin yerleştirdiği her kutuya annemin dediği şekilde içindekileri yazmışım.

Eşyaların hepsini çıkardıktan sonra kileri anneme söz verdiğim gibi tekrar eski haline getirdim. Sonra da kutuları tek tek salonun köşesine götürmeye başladım. Kutular genellikle hafifti. Fakat bazıları benim için gerçekten ağırdı. Çok fazla kutu olmadığı için taşıma işi on dakika bile sürmedi.

Daha kahvaltı hazır değildi ve zamanın vardı. Ağır kutuları kaldırabildiğime göre çam ağacını da kaldırabilirdim. Annem görse kızacaktı. Ama o görmeden her şeyi taşımış olurdum. Hem bu o kadar da ağır değildi. "Ben bunu tek başıma kaldırabilirim" diyordum kendi kendime ve tüm gücümle ağacın kutusunu kucaklayıp kaldırdım. Fakat kaldırmamla acı içerisinde yere düşüp kıvrınmam bir oldu. Belim çok acıyordu.. Annem hemen geldi. Kilerde benimle birlikte yerde yatan ağacı görünce "Sana ağacı kaldırma demiştim." diye söylendi. O sırada babam da gelmişti. Hemen hazırlanıp beni hastaneye götürdüler.

Öğleye doğru eve geldik. Belimi incitmişim. Birkaç gün kıpırdamadan yatmam gerekiyordu. Herkes üzgündü fakat en çok da ben üzgündüm. Çünkü annemin sözünü dinlememiş ve sakatlanmışım. Yani bir yıl boyunca beklediğim Doğu Bayramı hazırlıklarına katılamayacaktım. Fakat annem yatağını salona hazırladı böylece onlar evi süslerken izleyebilme fırsatı bulabildim.

Tüm aile ancak bundan sonra kahvaltı masasına oturabildi. Hastanedeyken birşeyler atıştırmıştım ama yine de çok acıkmıştım. Kahvaltıdan sonra babam çam ağacını da salona getirdi. Ağlayarak annesinden özür diledi:

- Anne haklıymışsın. Sözünü tutmalıydım.

Annem yatağımın kenarına oturdu. Beni yanaklarımdan öpüp gözyaşlarımı sildi.

- Üzülme yavrucuğum. Kızmadım sana. Bir daha yapma olur mu? Bak gördüğün gibi hem senin canın yanıyor hem de biz çok üzülüyoruz. Hem bu yaptığınla Tanrı'ya da karşı gelmiş oldun.

- Ama bu nasıl olur? diye sordum.

Annem hemen gidip Kutsal Kitap'ı getirdi ve Özdeyişler bölümünü açtı.

Oğlum, babanın uyarılarına kulak ver,

Annenin öğrettiklerinden ayrılma. (1: 8) ayetini okudu. Üzüntüm bir kat daha arttı. Tamam annecim bundan sonra senin ve babamın sözünden hiç dışarıya çıkmayacağım. Size söz veriyorum, dedim. Annem gülümsedi.

Bak bu konuyla ilgili de Kutsal Kitap'ta çok güzel ayetler var.

Sana yaşam veren babanın sözlerine kulak ver,

Yaşlandığı zaman anneni hor görme.

Bilge kişi terbiye edilmeyi sever,

Alaycı kişi azarlansa da aldırılmaz.

Bu ayetlerden sonra bir kez daha ağlamaklı olmuşum. Annem "Yavrucuğum senin terbiye edilmeyi seven birisi olduğunu biliyorum. Alaycı birisi de değilsin. Ama Kutsal Kitap'taki bu sözleri unutma olur mu?" dedi. Başımı evet anlamında sallamakla yetindim.

Annemle ben bunları konuşurken babam da çam ağacının kutusunu açıp ağacın dallarını tek tek taktı. Bu yıl benim hiç yardımım dokunamadı. Geçen yıllarda kutudan dalları tek tek çıkarıp babama uzatırdım. O da ağaca takardı. Ben sadece ışıkların birbirine dolaşan kablolarını yatağımdan çözmeye çalışarak yardım edebildim.

Babam ağacı süslerken annem de salonun süsleriyle uğraşmaya başlamıştı. Kapıya da çelenk yerleştirildikten sonra hazırlıklar tamamlandı. Bu yıl süslemelerin tamamını ancak izleyebildim. Süsleme bittiğinde akşam yemeğinin zamanı da gelmişti. Yine yatakta yemek yedim. Süslemelere tam olarak katılamadığım gibi yarın kiliseye de gidemeyecektim... Ama Kutsal Kitap'la ve yaşamla ilgili Süleyman'dan önemli bir ders daha almıştım.

DUA:

Çocukların itaatin önemini ve itaatsizliğin ciddi sonuçlar doğuracağını kavramış olarak duaya yönelmelerini sağlayın. İtaatsizlikleri konusunda Tanrı'ya ve ailelerine özür dilemeye yönlendirin ve Tanrı'ya itaat sözü vermeleri konusunda isteklendirin. Ama zorlamayın.

---

6. Ders: Tanrı

Özdeyisler'le Tanrı

GİRİŞ:

Özdeyisler'de Tanrı'dan doğrudan yada dolaylı olarak bahsedilen ayetler neredeyse Özdeyisler'in yarısı kadardır. Dünyanın en bilge insanı neden Tanrı'dan bu kadar çok bahsediyor? Çünkü herşeyin kaynağı Evrenin yaratıcısı Tanrı'dır. Bizlerin de yaratıcımıza karşı görevleri vardır. Bu derste bir anlamda Özdeyisler aracılığıyla "Tanrı'nın çalışma prensipleri"ne" ve "karakteri"ne bakacağız.

DERSİN AMACI:

Çocuklara Özdeyisler aracılığıyla Tanrı'yı tanıtmak, Tanrı'yı sevmelerini sağlamak.

DERSE GİRİŞ:

Gece gökyüzüne baktığımızda sayamayacağımız kadar çok yıldız görüyoruz, pek çok türde bitki ve hayvan dünyamızda yaşıyor. İnsanların hepsi değişik değişik. Yine de evrende yada dünyada büyük bir uyum ve ahenk var. Peki bu neden oluyor? Nasıl oluyor? Hiç merak ettiniz mi çocuklar? Sayılamayacak çok yıldızlar, bitkiler ve hayvanlar nasıl oluştular? *(Çocukların cevaplarını dinleyin)* Evet çocuklar, bunların hepsini Tanrı yarattı. Bugünkü derse Tanrı'nın varlığı ve karakteri hakkında konuşacağız.

KAYNAK AYETLER:

2:6-8, 3:3-4, 3:5-8, 3:11-12, 3:25-26, 3:32, 3:33-34, 5:21, 6:16-19, 10:3, 10:29, 15:3, 15:11, 16:3, 17:3, 21:3, 31:30

KUTSAL KİTAP'TAN ÖRNEKLER:

Tanrı Sevgidir

1.Yu.4: 7 Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır.

1.Yu.4: 8 Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir.

1.Yu.4: 9 Tanrı biricik Oğlu aracılığıyla yaşayalım diye O'nu dünyaya gönderdi, böylece bizi sevdiğini gösterdi.

1.Yu.4: 10 Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur.

1.Yu.4: 11 Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz.

1.Yu.4: 12 Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmüş değildir. Ama birbirimizi seversek, Tanrı içimizde yaşar ve sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur.

1.Yu.4: 16 Tanrı'nın bize olan sevgisini tanıdık ve buna inandık.
Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar.

1.Yu.4: 17 Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi böylelikle içimizde yetkin kılınmıştır. Çünkü Mesih nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz.

1.Yu.4: 18 Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi korkuyu siler atar. Çünkü korku işkencedir. Korkan kişi sevgide yetkin kılınmamıştır.

1.Yu.4: 19 Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi.

1.Yu.4: 20 "Tanrı'yı seviyorum" deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı sevemez.

1.Yu.4: 21 "Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin" diyen buyruğu Mesih'ten aldık.

AYET EZBERLEME OYUNU:

*RAB'be güven bütün yüreğinle,
Kendi aklına bel bağlama. (Özd.3: 5)*

Ayeti işaret diliyle ve sesli olarak tekrarların ve çocuklar öğrendikten sonra onlara tekrarlatın.

TAPINMA:

TÇ 120: Tanrı'nın İsmi Yüksek Kule (Özd. 18:10)

TÇ 34: Dünyamızı Rab Yarattı

Buraya daha çok Tanrı'yla doğrudan ilgili ilahiler alındı. Diğer ilahilerle birkaç ek yapabilirsiniz.

ÖYKÜ:

Can her hafta sonu olduğu gibi bu haftasonu da dedesini ziyarete gidecekti. Bunun için çok heyecanlıydı. Çünkü dedesini çok seviyordu ve dedesinin Can'ın bütün sorularını yanıtlayacak kadar zamanı ve sabrı vardı. Can onun yanında geçirdiği zamandan çok keyif alırdı.

Babasıyla yaptığı kısa bir araba yolculuğundan sonra dedesinin evine varmışlardı. Dedesi onları kapıda karşıladı. Can dedesinin boynuna atladı ve ona kocaman bir öpücük verdi. Kısa bir sohbetten sonra Can bütün hafta üzerinde düşündüğü soruyu dedesine sordu; "Dedecim bu içinde yaşadığımız evren nasıl oluşmuş?"

Dedesi sıcak bir gülümsemeyle birlikte "Çok basit Can: Tanrı yarattı. İstersen gel seninle birlikte Kutsal Kitap'a yani Tanrı'nın sözüne bir bakalım. Kutsal Kitap'ın ilk kısmında yani Yaratılış kısmında Tanrı bütün herşeyi, insanları ve hayvanları dahil nasıl yarattığını anlatır."

Böylece Can ve dedesi Kutsal Kitabı eline alıp okumaya başladılar; "*Başlangıçta Tanrı yeri ve göğü yarattı*"(Yar.1:1). "*Tanrı, 'Işık olsun' dedi ve ışık oldu. Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı. Işığa "Gündüz", karanlığa "Gece" adını verdi.*"(Yar.1:3-5)

"*Tanrı, 'Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın' diye buyurdu ve öyle oldu. Tanrı Gökkubbeyi yarattı.*"(Yar.1:6-7a).

"*Tanrı Göğün altındaki sular bir yere toplansın kuru toprak görülsün*" diye buyurdu ve öyle oldu. Kuru alana "*kara*", toplanan sulara "*deniz*" adı verildi."(Yar.1:9-10)

Dedesi Yaratılış kitabının bir ve ikinci bölümünü okudu. Tanrı'nın bütün evreni tek tek nasıl yarattığını, gece ve gündüzü, kara ve denizi, bitkileri ve hayvanları en son da insanları yani Adem ve Havva'yı nasıl yarattığını okudu. Tanrı herşeyi düşünmüş, tasarlamış ona göre yaratmıştı. Herşeyin belli bir yeri ve amacı vardı. Can'ın asıl ilgisini çeken ise dedesinin bundan sonraki okuduklarıydı. Yine Kutsal Kitap'ta Özdeyişler bölümünde şöyle yazıyordu; "*RAB yaratma işine başladığında ilk beni yarattı, dünya varolmadan önce ta başlangıçta, öncesizlikte yerimi aldım. Enginler yokken, suları bol pınarlar yokken doğdum ben. dağlar daha oluşmadan, tepeler belirmeden, RAB dünyayı, kırları ve dünyadaki toprağın zerresini yaratmadan doğdum. RAB gökleri yerine koyduğunda oradaydım, engin denizleri ufukla çevirdiğinde, sular buyruğundan öte geçmesinler diye denize sınır çizdiğinde, dünyanın temellerini pekiştirdiğinde, baş mimar olarak O'nun yanındaydım. O'nun dünyası mutluluğum, insanları sevincimdi.*"(Özd.8:22-31)

Dedesi ; "Eee Can şimdi daha iyi anlıyor musun dünyamızın nasıl oluştuğunu?"

Can; "Evet dedecim çok teşekkür ederim. Bugün bu öğrendiklerim için çok mutluyum ve Tanrı'ya daha çok minnettarım yaptıkları için."

Dedesi; "Aferin sana Can o zaman gel beraber Tanrı'yı övelim ve ona şükürler sunalım."

DUA:

"Tanrım, beni mükemmel yarattığın için sana teşekkür ederim. Bizlere verdiğin harika evren ve gezegen için de sana teşekkür ederim. Bitki ve hayvanlarla dünyamızı zenginleştirdiğin için sana teşekkür ederim." Amin.

ETKİNLİK:

Kartondan bir kalkan figürünün üzerine ezberleme ayeti yazılacak.

---

7. Ders: Öfke

Özdeyisler'le Öfke

GİRİŞ:

Öfke herkesin yaşamında varolan bir şey. İnsanlar yapıları gereği öfkelenirler. Zaten Tanrı da Kutsal Kitap'ta öfkeyi tümüyle yasaklamıyor (Ef. 4: 26). Fakat öfkemizi dizginleyebilmemiz, kontrol etmemiz gerekiyor. Süleyman da pek çok özdeyişinde bunun önemini anlatmıştır. Öfkeli insanların başlarına gelecekleri, öfkesini dizginleyebilenlerin kazanacakları onuru iyi bir şekilde anlatmıştır.

Çocuklar da öfkelenirler. Sık sık oyun oynarken ya da bir durum karşısında öfkelenediklerine şahit olmuşsunuzdur. Bu derste öfkenin sonuçlarının ciddiyeti, öfkenin zararları anlatılacaktır.

DERSİN AMACI:

Çocuklara öfkenin yol açacağı durumları ve öfkelerini kontrol etmelerinin önemini kavratmak. Öfkenin bir sonucu olan nefretten uzak durmalarını sağlamak.

DERSE GİRİŞ:

Eğer gerçekçi bir şekilde yapabilecekseniz, derse başlarken sinirli davranın... Sonra da çocuklara davranışınızı nasıl bulduklarını sorun. Onları sakinleştirdikten sonra da derse geçebilirsiniz.

KAYNAK AYETLER

10: 12 14: 17 14: 29 15: 1 16: 32 19: 11 22: 24-25 26: 24 27: 3-4

KUTSAL KİTAP'TAN ÖRNEKLER:

Ef.4: 26

"Öfkelenin, ama günah işlemeyin. Öfkenizin üzerine güneş batmasın."

Yaratılış 4:5-8

Kayın'ın öfkesi

AYET EZBERLEME OYUNU:

22: 24

"Huysuz kişiyle arkadaşlık etme;

Tez öfkelenenle yola çıkma."

Ayetin harflerini küçük kağıtlara yada kartonlara yazıp bir poşetin yada kutunun içine atın. Çocuklar bunun içinden birer tane çeksinler. Hiçbir şey söylemeden duvar dibinde beklesinler. Öğretmen "başla" dediğinde ellerindeki kelimelerle ayetteki sıraya girip ayeti tamamlasınlar. Süreyi bir dakikanın ya da 30 saniyenin altına indirene kadar dağılıp tekrarlasınlar.

TAPINMA:

TY 376: Ya Rab, şefkatindir
TÇ 109: Sevgi Sabırlıdır
TÇ 69: İyilikle kötülüğü Yen

ÖYKÜ:

Tolga için gün bitmek bilmedi. Bir an önce eve gidip babasının yeni aldığı playstation'ıyla oynamak için sabırsızlanıyordu. Babasından bir yıl önce noel hediyesi olarak istemişti playstation'ı, Tolga'da bir yıl boyunca harçlıklarını biriktirmiş ve babasına katkıda bulunmuştu.

Son ders zili de çaldığında Tolga okuldan fırlayarak çıktı, birkaç sokak ötedeki evlerine arkadaşları okul kapısından çıkmadan o varmıştı bile. Annesine selam verdikten hemen sonra odasına kapandı ve yeni playstationıyla oynamaya başladı.

Tolga'nın kendisinden epey küçük bir kızkardeşi vardı, Tolga'yı çok severdi. Her gün onun yolunu gözler, okuldan dönmesini beklerdi. O gün de Tolga'nın peşinden koştu ve odasına girdi. Tolga birkaç kez onun sorularına cevap verdi ama o daha çok oyunuyla ilgilenmek istiyordu. Kardeşi ona soru sordukça oyununu böldüğü için öfkeleniyordu. Kardeşi ise abisini özlemişti ve onunla sohbet etmeye çalışıyordu. Abisinin elindeki playstation'ı alırsa kendisiyle daha çok ilgilenebileceğini düşündü. Birden Tolga'nın eline atıldı ve oyuncağını elinden aldı. Tolga buna o kadar öfkelenmişti ki ona bağarmaya başladı ve kardeşini eliyle itti. Kardeşi kafasını duvara çarpmıştı ve kanıyordu. Sesleri duyan annesi hemen yanlarına geldi ve kardeşini kucağına alıp yarasına baktı. Kardeşinin kafasında küçük bir sıyrık vardı, annesini yarayı temizleyip bant yapıştırdı. Bu sırada yaptığından çok pişman olan Tolga hem annesinden hem kardeşinden sürekli özür diliyordu.

Kardeşi sakinleştikten sonra annesi Tolga'yla konuşmaya başladı: "Tolgacım senin oyun oynamak için ne kadar sabırsızlandığını ve yeni oyuncağıyla oynamanın sana ne kadar heyecan verdiğinin farkındayım ve seni anlıyorum. Ancak kardeşine duyduğun sabırsızlık ve öfke ona zarar verdi. Biliyor musun Tanrı Kutsal Kitap'ta; *"Çabuk öfkelenen ahmakça davranır"* diyor sen de biraz önce çabuk öfkelenedin ve doğru birşey yapmadın, kardeşinin yaralanmasına sebep oldun. Öfkelendiğimizde sonradan pişman olacağımız davranışlarda bulunabiliriz bunun için kendimizi denetlememiz gerekir. Kutsal Kitap'ta şöyle der; *"Sabırlı kişi yığıttan üstündür, kendini denetleyen de kentler fethedenden üstündür."*

Tolga yaptığından utanmış, bir anlık öfkenin onları ne kadar üzdüğünü farketmişti. Annesinden ve kardeşinden bağışlamalarını istedi. Öfkelenmemek ve kendini denetleyebilmek için ne yapması gerektiğini sordu.

Annesi; "Tabii ki Tanrı'dan yardım isteyeceğiz. Ne mutlu bize ki her durumda yardımımıza koşan, bizimle ilgilenen bir Tanrı'mız var. Şimdi bunun için dua etmek ister misin?" Tolga evet anlamında başına salladı ve dua etti; "Sevgili Tanrım, bizi sevdiğin ve her zaman bize yardım ettiğin için teşekkür ederim. Biz de seni seviyoruz. Bugün yaptıklarımın günah olduğunu itiraf ediyorum. Ancak İsa'nın ölümüyle bağışlandığım için sana teşekkür ederim. Bana öfkelenmemem veya öfkemi kontrol edebilmem için yardım et.Amin"

DUA:

Çocukları öfkelerini dizginlemeleri konusunda duaya teşvik ederken, öfkeyle yaptıkları şeyler için de tövbeye yönlendirin.

ETKİNLİK:**Yağmur, Kar, Rüzgar Oyunu**

Bu oyunu sınıfınızda yada bahçede rahatça oynayabilirsiniz. Çocuklar yan yana ya da U şeklinde dizilirler. Birisi ebe olur. Ebe herkesin göreceği bir yerde durur. Yağmur dediğinde herkes parmaklarını aşağı tutarak yağmur yağıdırır. Kar derse, elliryle dizlerine vurarak pat pat sesini çıkarırlar. Rüzgar dediğinde ise ellerini ağızlarına vurarak vuuu sesini çıkarırlar. Ebe onları şaşırtmaya çalışır. Şaşıran oyundan çıkar. En son kalan ebe olarak oyunu yeniden başlatır. (Musa Baran, **Çocuk Oyunları**, KB, Ank,1993: 101)

Kucak Dijital Eser SON KULLANICI LİSANSI

Kucak Yayıncılık olarak dijital formatta sunduğumuz bu eser size aşağıdaki koşullara göre kullanmanız için bir (1) şahsi lisans vermiştir. Bu lisans sadece dosyayı indiren şahıs için geçerlidir.

Bu kapsamda yapmanıza izin verilen şunlardır:

1. Bu eserin tümünü çıktı olarak alabilirsiniz.
2. PDF dosyasını korumak için toplam üç kere kopyalayabilirsiniz.
3. Çalışma Kağıtlarını çocuk sayısına göre çoğaltabilirsiniz.

Bu kapsamda yapmanıza izin verilmeyenler şunlardır:

1. Bu sayfayı çıktıdan imha etmek lisansı geçersiz kılar.
2. Bu PDF dosyasını veya kopyasını başka bir şahsa vermeniz kesinlikle yasaktır.
3. Bu PDF dosyasını kırıp içindekilerini değiştirmeniz yasaktır ve lisansı hemen geçersiz kılar.
4. Bu PDF dosyasını, çıktıları veya fotokopilerini satmak kesinlikle yasaktır.

Eğer bu eseri başkası için indirip yazdırırsanız, PDF dosyasını bilgisayarınızdan, disketlerinizden veya flaş belleğinizden silmeniz gerekir. Çıktıyı vereceğiniz kişi bu lisanstaki koşulları okuyup onları kabul etmelidir.

Bunu niye yazdık?

Bu eseri hazırlamak için çok çaba sarfettik ve İsa Mesih'in dediği gibi, "*İşçi ücretini hak eder.*" (Luka 10:7) Bunları hazırlayıp sunarak, hem ekmek parası kazanıyoruz, hem de size değerli bir hizmet sağlamaktayız. Bu yüzden, hem bize ve telif hakları yasalarına saygı göstermenizi hem de Tanrı'yı hoşnut etmenizi isteyerek size bu koşulları sunuyoruz.

Eğer bu dijital eserle lisansın dışında olan bir şey yapmak isterseniz, bize başvurabilirsiniz. Bunun için haklar@kucakyayincilik.com'a e-mail yazabilirsiniz. Çocuklarınıza daha iyi hizmet edebilmemiz için, size yardımcı olmayı çok seviyoruz. Rab sizi bereketlesin!

